

2020

Mara Dulan

Marija Maracic
Cleveland State University

Josipa Karaca

Follow this and additional works at: <https://engagedscholarship.csuohio.edu/sicanje>

 Part of the [Catholic Studies Commons](#), [Cultural History Commons](#), [Ethnic Studies Commons](#), [History of Religion Commons](#), [Medieval Studies Commons](#), [Oral History Commons](#), [Other History Commons](#), [Other Religion Commons](#), [Photography Commons](#), [Race and Ethnicity Commons](#), [Religious Thought, Theology and Philosophy of Religion Commons](#), [Social History Commons](#), [Sociology of Culture Commons](#), [Sociology of Religion Commons](#), [Women's History Commons](#), and the [Women's Studies Commons](#)

How does access to this work benefit you? Let us know!

Recommended Citation

Maracic, Marija and Karaca, Josipa, "Mara Dulan" (2020). *SICANJE*. 6.
<https://engagedscholarship.csuohio.edu/sicanje/6>

This Oral History is brought to you for free and open access by the Michael Schwartz Library at EngagedScholarship@CSU. It has been accepted for inclusion in SICANJE by an authorized administrator of EngagedScholarship@CSU. For more information, please contact library.es@csuohio.edu.

MARA ĐULAN

SUBJECT: MARA ĐULAN

PROJECT: SICANJE 2019

A: INTERVIEWER

B: INTERVIEWEE

Croatian	English	German
<p>B: Mara Đulan</p> <p>A: Mara Đulan. Odlično! I koje ste godište?</p> <p>B: 35'.</p> <p>A: 35'. Odlično! I vidim nosite ovaj običaj Sicanje.</p> <p>B: Ja.</p> <p>A: A koliko Ste imali godina kad ste to pravili?</p> <p>B: Pa jedno, jedno petnestak.</p> <p>A: petnest.</p> <p>B: Ja.</p> <p>A: I pričajte mi malo o tome, što ste se sicali?</p> <p>B: Što smo, jeli? To smo vidili od svojih roditelja. To se, to je radilo se za turskog vakta. To je se moralo, jer oni su morali onaj kako su god oni tili. Oni su vladali četiri stotine godina.</p> <p>A: Aham.</p> <p>B: I onda kako su god oni tili, mogli onda je se to crtalo više malo da se drži kršćanluk. Ali neko nije, neko je se poturčio, neko nije, nije mogo izdržati te</p>		

njiove režime, to je puno bilo i onda oni kad cura se uda oni su valjda prvem š nojm spavali.

A: Ahm.

B: Toliko su bili nai.

A: Ja.

B: Ja. Tako bilo. I onda smo mi tako od svojih roditelja, ajde oću krž metnuti. I tako.

A: Baš lijepo. I jeste Vi to dali, poneke su mi žene pričale da se to radilo na dan, bio svetac. Jel se to radilo jednom u godini sicalo? Jel se...?

B: To je jedna žena radila, ona je umrla.

A: Ahm

B: Ona bi onako većinom nedljom. Nedljom poslje mise tamo.

A: Ahm.

B: Ja.

A: Poslje mise?

B: Onda bi se sabralo curica tako i....

A: Ahm

B: Ja.

A: Baš lijepo. I pričajte mi malo kako to ide! Kako se to sica?

B: Ovo ti vako ona nacrta. Ona ima, ona, ona to... mi reknemo ko' garovina ona i onda još ima onaj meda metne i onda ona to nacrta i iglicu i tako onda sve po povr to ostane tako.

A: Ahm. I jestel vi sebi izabrali kakve će te vi vakve imat?

B: Mi smo to izabrali sebi tako.

A: Aham. Aham.

B: Ja.

A: Ahm. I malo ste pričali da su vam pričali za vrijeme turske vlade da su se tad i sicali.

B: Ja. Sicalo i za turske vlade.

To je tako bilo.

A: Aha. I onda ostali običaji.

Se..

B: Ostali običaji taki i tako.

A: Aha.

B: Ja

A: I jesul se i...

B: Jer oni su bili bolan... oni su... oni su rekli sad ono kad bi oni uzeli nekoga od sina il' vako nekoga onaj... ko age. Oni age bili a ti si bio... sluškinja i čeljad ta tvoja sva. Onda nekoliko je se nju poturčilo, naši. Onda oni poslje vikali da su nafačiji bili ovi koji su se poturčili nek oni, oni što su pravi Turci.

A: Aha

B: Ja. Jer to čujem od svojiju, znaš ja od svojih roditelja.

A: Ja

B: Ja. Tako bi se pričalo. Jedno nam drugom. Eto ja.

A: I zato je i Vama bilo bitno da i Vi stavite?

B: Ja.

A: Ahm. I jel bi vako i... Vi pričate vi ste to radili al Turci to nisu stavljali ovako ovaj običaj na sebe.

B: Nije. Nisu! Nisu! Nije u njiu bilo. Kakvi! Nije to.

A: To samo vako po...

B: Samo ove... naši katolici.

Što su ja...I to, to ko htio. Ja.

A: Ahm

B: Ja.

A: A sa tim se znalo...

B: Onda starije žene sto su morale. To je bilo bona puno ruke.

A: Ahm. Bas da se vidi

B: Već umrle. Već umrle. Ha ha

A: A baš lijepo. I ovaj običaj... To je nastalo od Vaših roditelja, Vaše majke.

B: Ja. Ja.

A: Aham, jel se možda morete sjetiti jel Vam i baka imala taj običaj?

B: Je, je, ja.

A: I imatel Vi djece?

B: Imam.

A: Imatel čeri, čerke?

B: Imam čeri tri i dva sina.

A: Aha. Jel čeri nose ovaj običaj? Jesu se one sicale?

B: One nisu sicale.

A: Nisu.

B. One nisu. Ovaj sad ovaj naš

običaj. Malo ćes ti nać sad od oviju dobi koji su od šesetoga godišća da je to mećalo. Mislim sad... ima sada al meću, oni nacrtaju s tim olovkovma.

A: Aham.

B: Ja. Da se radilo ko' što ovo, nije.

A: Aham. Aham.

B: Ja.

A: Aham. Baš lijepo. I kod vas su to cure stavljale. Al jesul i momci stavljali?

B: Nisu. Bi stavilo vako malo na prse križa. Neki, ali to je vrlo malo bilo.

A: I ćula sam to se stavljalo...

B: I bi, nacrto bi nacrto ime i prezime, vako sa strane, a ozgar nije.

A: Aham. I žene bi stavljale vise na rukama nego iće drugo.

B: A žene bi vako na rukama, ja, vako.

A: Zašto Vi mislite da su stavljale na ruke?

B: Tako da se znade ono... da se znade da je Hrvatica. Ja.

A: Baš lijepo. Super. Eto... Ja bi vas još nešto pitala al mislim jako ste mi puno već rekli...ahm... Odlično i vi ste to ovde radili u, jel bilo u ovom gradu, ovom mjestu?

B: Oto je bilo evo gore, sćim

izadješ na onu kosu, ond je i žena bila gore, a onde sam i stajla i imala, gor' sam bila kod roditelja. Nije žena bila daleko od mene samo je... ona je umrla. Ja.

A: Jel imaju još žena vako da znaju sicut?

B: Sad ja ne znam ovo, sada ovda, ovo sad to, sad više slabije se to sada radi. Ja baš ne znam za te sada.

A: Ja

B: Ja. A virujem da ima, da bi to znao neko.

A: Aham

B: Ja

A: I Vi kad pričate opet ovako, sam' da se opet vratim za vrijeme Turske vlade vako su se Hrvati sicali da se znalo da su Hrvati.

B: Ja

A: I... To je njima bilo bitno da se zna da su oni Hrvati al malo mi objasnite zašto su oni se osjećali da je to njima potrebno da se zna da su Hrvati.

B: Potrebno bona. Oni su tili silovavali su radili su... cura ako se uda on, oni će spavat prvi.

A: A ako bi vidli da ima tetovažu možda ne bi. Ili?

B: Ma jesu, nisu oni to sada...

Oni sada evo ima ih kolko' god oćeš sada što bi kazivali nebi krmetije meso jili, ne bi ovo ne bi ono. Sad ih ima vise da ide i... nek naših.

A: Ja. Ja.

B: Ja.

A: Kako sam ja razumila malo više ako se sicate onda bi znali da ste Hrvati...

B: Ja. da ste Hrvati. Ja

A: I onda...

B: Nosi svoj križ i to se nije izgubljivalo. Bili su tvrdi, tvrdi ljudi bili, nisu bili, nisu se dali.

A: Aham

B: Ja

A: To im je pomagalo. Križ im je pomagao. Isus pomaže svakom. Svakim čoviku treba da pomaže al neka, al opet se zna šta ko poštuje.

A: Jest. Super. Hvala Vam!

B: Hvala drago mi je.

A: Naučila sam dosta. Drago mi je! Baš mi je drago! Samo ću Vas sada malo i uslikat.